ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **SOLEDIT s.r.o.**
sídlem K Velké skále 899/4, Troja, 182 00 Praha 8
zastoupena act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o.
sídlem Truhlářská 13-15, 110 00 Praha

proti
žalované: **Státní energetická inspekce**
sídlem Gorazdova 1969/24, Nové Město, 120 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2024, č. j. SEI-3766/2024/90.221, ve věci přestupků podle zákona o cenách

takto:

I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne 16. 2. 2024, č. j. SEI-3766/2024/90.221 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit **žalobkyni** na náhradě nákladů řízení částku 18 363 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně, act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o., sídlem Truhlářská 13-15, 110 00 Praha.

Odůvodnění:
I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobkyně žalobou napadla rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2024, č. j. SEI-3766/2024/90.221 (dále „napadené rozhodnutí“), jímž bylo změněno rozhodnutí Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále „prvostupňový orgán“) ze dne 25. 9. 2023, č. j. SEI-21657/2023/87.102 (dále „prvostupňové rozhodnutí), kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zák. č. 526/1990 Sb., o cenách (dále „zákon o cenách“), a kterým jí byla uložena pokuta ve výši 1 600 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

2. Přestupky žalobkyně spočívaly v tom, že žalobkyně nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona cenách, pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené cenovými rozhodnutími Energetického regulačního úřadu (dále „ERÚ"), upravené konkrétně:

   - v části B) v bodu 1.2 a 1.10 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 3/2018, když jako výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii a držitel licence č. 111835045 na výrobu elektřiny ve své výrobně „FVE Dubany I." za období roku 2019, tedy ve dnech 13. 2. 2019 za měsíc leden 2019, 13. 3. 2019 za měsíc únor 2019, 15. 4. 2019 za měsíc březen 2 2019, 14. 5. 2019 za měsíc duben 2019, 12. 6. 2019 za měsíc květen 2019, 12. 7. 2019 za měsíc červen 2019, 13. 8. 2019 za měsíc červenec 2019, 12. 9. 2019 za měsíc srpen 2019, 14. 10. 2019 za měsíc září 2019, 12. 11. 2019 za měsíc říjen 2019, 12. 12. 2019 za měsíc listopad 2019 a 14. 1. 2020 za měsíc prosinec 2019, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu na množství 62,435 MWh elektřiny, ve formě zelených bonusů ve výši 13.500 Kč/MWh stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010;
   - v části B) v bodu 1.2 a 1.10 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 3/2019, když jako výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii a držitel licence č. 111835045 na výrobu elektřiny ve své výrobně „FVE Dubany I." za období roku 2020, tedy ve dnech 12. 2. 2020 za měsíc leden 2020, 12. 3. 2020 za měsíc únor 2020, 14. 4. 2020 za měsíc březen 2020, 12. 5. 2020 za měsíc duben 2020, 12. 6. 2020 za měsíc květen 2020, 14. 7. 2020 za měsíc červen 2020, 13. 8. 2020 za měsíc červenec 2020, 14. 9. 2020 za měsíc srpen 2020, 14. 10. 2020 za měsíc září 2020, 13. 11. 2020 za měsíc říjen 2020, 14. 12. 2020 za měsíc listopad 2020 a 13. 1. 2021 za měsíc prosinec 2020, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu na množství 59,840 MWh elektřiny, ve formě zelených bonusů ve výši 13.750 Kč/MWh stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010.

3. Prvostupňový orgán dospěl totiž k závěru, že žalobkyně pro část provozovny v rozsahu instalovaného výkonu 0,0549 MW nesplnila podmínku uvedení výrobny elektřiny do provozu v roce 2010 stanovenou v bodě 1.9 tehdy platného cenového rozhodnutí č. 4/2009 ze dne 3. 11. 2009 (dále jen „CR ERÚ č. 4/2009"), neboť na část výrobny elektřiny jí nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část provozovny nevzniklo žalobkyni oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Prvostupňový orgán tak dospěl k závěru, že svým postupem žalobkyně získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 842 872,50 Kč (bez DPH) za kalendářní rok 2019 a nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 822 800 Kč (bez DPH) za kalendářní rok 2020.

4. Napadeným rozhodnutím žalovaná změnila výrok o vině tak, že změnila výši nepřiměřeného majetkového prospěchu, který měla žalobkyně za jednotlivé kalendářní roky získat. Za rok 2019 změnila rozhodnutí tak, že žalobkyně získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 843 291 Kč a za rok 2020 ve výši 828 905 Kč. Zároveň změnila výrok o trestu tak, že za spáchané přestupky uložila úhrnnou pokutu ve výši 1 000 000 Kč.

II. Žalobní body

5. Žalobkyně vymezila přezkum následujícími žalobními body:

   A. Napadené i prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno orgány, které neměly pravomoc o věci rozhodnout. Žalobkyně se domnívá, že ze žádného předpisu nelze dovodit, že bylo záměrem zákonodárce obnovit působnost žalované pro kontrolu cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, která materiálně zanikla přijetím zákona č. 131/2015 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

B. Žalobkyně poukazovala na to, že správní orgány náležitě nezohlednily, že došlo k zániku odpovědnosti za tvrzené přestupky. Z odůvodnění napadených rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů považovaly správní orgány za rozhodné období pro oddělení jednotlivých skutků, které měly naplnit samostatně definici vytýkaných přestupků, kalendářní rok, a nikoliv celé kontrolované období. V případě posouzení vytýkaného jednání jako jednoho skutku trvajícího po celé kontrolovaného období (tj. od 1. 1. 2019 – 31. 12. 2020) by činila promlčecí doba 1 rok. Stejně tak by došlo k promlčení alespoň části přestupků (za období leden až červen 2019), pokud by bylo jednání žalobkyně posouzeno jako 24 samostatných přestupků. Žalované rovněž vytkla, že se nevypořádala s jeho námitkou k aplikaci § 32 odst. 3 přestupkového zákona.

C. Žalobkyně dále namítala, že výrok napadeného rozhodnutí je neurčitý, neboť z něj není patrné, jaká licence neměla být udělena na celou FVE, zda licence žalobkyně, nebo licence MSS ENERGY s.r.o. (pozn. soudu – právní předchůdkyně žalobkyně; dále jako „MSS ENERGY“). Stejnou vadou trpí i prvostupňové rozhodnutí.

D. Žalobkyně dále namítala, že žalovaná ignorovala návrh na doplnění dokazování listinami ve správním spisu vedeném Magistrátem města Prostějova (dále „MM Prostějova“). Žalovaná s důkazním návrhem nevypořádala, když pouze uvedla, že námitku považuje za nedůvodnou. Žalovaná zároveň revizní zprávu označuje nesprávně jako jeden z materiálů, které byly předloženy pro vydání povolení ke stavbě FVE. Revizní zpráva však byla předložena k povolení zkušebního provozu. Navržený důkaz podle žalobkyně může přitom zásadně zpochybnit závěry správních orgánů, že část FVE nebyla uvedena do provozu, proto žalobkyně alternativně navrhla, pakliže soud vyhodnotí, že se žalovaná důkazním návrhem zabývala, aby dokazování revizní zprávou provedl soud.

E. V další námitce žalobkyně vytkla žalované, že nesprávně aprobovala postup prvostupňového orgánu, který nepředložil předběžnou otázku ERÚ. Předběžná otázka měla spočívat v tom, že by se ERÚ měl vyjádřit k rozsahu podnikatelského oprávnění na základě licence žalobkyně, resp. k tomu, zda údaj celkového instalovaného výkonu uvedený v licenci odpovídá tehdejšímu stavu FVE. Případně, jaký byl skutečný instalovaný výkon FVE v této době. Žalovaná ji však nesprávně vyhodnotila jako předběžnou otázku o přezkum licencí, což však žalobkyně nenavrhovala.

F. Žalobkyně nesouhlasila s vypořádáním jejích odvolacích námitek. V odvolání totiž namítala, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je v části týkající se přechodu deliktní odpovědnosti MSS ENERGY na žalobkyni nesrozumitelné. Tvrzených přestupků se žalobkyně měla dopustit až po zániku jejího právního předchůdce.

G. Další vadou napadeného rozhodnutí jsou podle žalobkyně vnitřní rozpory odůvodnění. Ty žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaná dovozuje, že jí nebyla udělena licence na výrobu elektřiny v celé FVE a že část elektřiny byla v tomto období vyrobena v rozporu s jí udělenou licencí. Na druhou stranu pak konstatuje, že se počet solárních panelů instalovaných ve FVE v době od udělení licence do současnosti, resp. do uskutečnění kontroly ze strany SEI nezměnil. Další rozpor měl spočívat v tom, že žalovaná odmítla akceptovat sdělení stavebního úřadu o vyšším počtu panelu, přesto vycházela z kolaudačního souhlasu, který patrně neodpovídal tehdejšímu skutečnému stavu. Vnitřní rozpornost shledala žalobkyně v tom, že žalovaná uzavřela, že není možné ověřit počet panelů v době udělení původní licence, přesto dovodil technický stav FVE podle dokumentů ze správního spisu k udělení licence a odmítl akceptovat sdělení stavebního úřadu. Žalovaná ignorovala i důkazní návrh žalobkyně týkající se technického stavu FVE v době uvedení do provozu, jakož i návrh na předložení předběžné otázky ERÚ.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

H. Žalobkyně dále namítla, že tvrzení žalované ohledně povědomí jednatele žalobkyně o skutečném počtu panelů nemá podklad ve spise a žalovaná převzala závěry prvostupňového orgánu.

I. Podle žalobkyně se žalovaná dopustila porušení principu materiální pravdy. V rámci kontroly a následného řízení bylo totiž zjištěno, že se FVE sestává z vyššího počtu panelů (5 805 ks), než jaký vyplývá z dokumentace ERÚ (5 500 ks). Správnost těchto dokumentů byla vyvrácena leteckými snímky z doby před a po vydání licence žalobkyni. Celkový instalovaný výkon uvedený v licenci žalobkyně tak vznikl administrativním pochybením.

J. Porušení zásady in dubio pro reo se měla žalovaná dopustit tím, že odmítla akceptovat důkazy a důkazní návrhy žalobkyně, na základě kterých může být prokázáno, že ve FVE byl instalován vyšší počet solárních panelů, než jaký vyplývá z dokumentace předložené ERÚ. Stejně tak je porušením uvedené zásady, pakliže žalovaná konstatuje spáchání přestupků, kdy náležitě nezjistila technický stav FVE v době uvedení do provozu. Existuje tak důvodná pochybnost o skutečném technickém stavu FVE v době vydání licence právnímu předchůdci žalobkyně.

K. Dále žalobkyně namítala, že uložená pokuta je nepřiměřená. Předně má žalobkyně za to, že vytýkané přestupky nespáchala. I pokud by byl potvrzen závěr o vině, namítala, že uložená sankce je excesivní a že se žalovaná nezabývala komplexně povahou tvrzených přestupků, okolnostmi spáchání, společenskou škodlivostí, a že nezohlednila výši pokut udělovaných v obdobných případech. Z hlediska zákona o cenách je spáchaný přestupek oproti kvalifikovaným skutkovým podstatám nejméně společensky škodlivý. Opakovaně uvedla, že do provedení neměla povědomí o vyšším počtu panelů a tento počet je neměnný od udělení původní licence. Existuje tak několik polehčujících okolností. Přesto žalovaná shledala polehčující okolnost jedinou, tj. že žalobkyně nebyla doposud za porušení zákona o cenách trestána. Žalobkyně pak nesouhlasila se žalovanou dovozenou přitěžující okolností spočívající v poškození všech zúčastněných osob na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů. Taková argumentace je nicméně zavádějící a v rozporu s názorem Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2021, sp. zn. 52 T 2/2021. Regulovaná složka za distribuci elektřiny je stanovena cenovým rozhodnutím ERÚ na následující kalendářní rok. Není tedy pravdou, že by v důsledku spáchání tvrzených přestupků došlo ke zvýšení zátěže pro konečné spotřebitele, neboť příslušná složka byla stanovena bez ohledu na skutečnou výši podpory, kterou žalobkyně v rozhodném období čerpala. Žalobkyně rovněž poukázala na excesivní pokutu oproti obdobným případům (např. FVE Bežerovice, FVE Chýnov), aniž by existoval zvláštní důvod. V těchto případech byla uložena sankce ve výši 1násobku získaného nepřiměřeného majetkového prospěchu. V případu FVE Světlík bylo dokonce rozhodnuto o mimořádném snížení pokuty. V případě žalobkyně byla ale uložena nejvyšší možná sankce, resp. v horní polovině sazby po zvýšení podle § 41 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobkyně taktéž namítla, že žalovaná náležitě nezohlednila současnou ekonomickou situaci žalobkyně, resp. ji ani nezjišťoval, přestože veškeré relevantní podklady měl k dispozici z důvodu podání žádosti žalobkyně o stanovení celkového množství elektřiny v roce 2022. Celková výše podpory, kterou žalobkyně v kontrolovaném období obdržela a která fakticky odpovídá celkovým příjmům za dané období, nevypovídá o výši nákladů vynaložených žalobkyni na jejich dosažení. Tvrzení žalované, že uložená pokuta nemůže být likvidační s ohledem na obdrženou podporu ve výši přesahující 30 mil. Kč, je hrubě zavádějící a neodůvodněné. V rozhodném období let 2019 a 2020 se příjmy žalobkyně z výroby elektřiny ve FVE pohybovaly na úrovni 14 mil. Kč před zdaněním. Z této částky žalobkyně hradila celou podnikatelskou činnost (bankovní úvěr, údržbu, servis a opravy FVE, náklady spojené s užíváním pozemků atd.) Žádný z těchto nákladů žalovaná neuvážila. Přitom bezmála 4 mil. Kč z této částky představuje odvod z elektřiny, které žalobkyně nikdy neobdržela a o které OTE, a. s. automaticky snižuje vyplácenou částku. Žalovaná nezohlednila ani to, že od

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

1. 1. 2022 došlo k razantnímu zvýšení odvodů z elektřiny ze slunečního záření o dalších 10 %, což v případě žalobkyně znamená cca 1,5 mil. Kč. Od 1. 1. 2024 pak došlo ke zvýšení daně z právnických osob o 2 %. S ohledem na uvedené žalobkyně navrhla, pokud soud nezruší napadené rozhodnutí, aby uloženou pokutu alespoň moderoval. Nad rámec uvedeného doplnila, že správní orgány za nepřiměřený majetkový prospěch považovali celou částku zelených bonusů. Každá z těchto částek byla však vždy před vyplacením žalobkyni snížena o odvod z elektřiny ze slunečního záření ve výši 11 % z částky přiznaných zelených bonusů. Nepřiměřený majetkový prospěch tak nebyl v napadených rozhodnutích vyčíslen správně.

L. Dále žalobkyně namítala, že žalovaná i prvostupňový orgán nesprávně zjistily skutkový stav. Podle leteckých snímků FVE v době před a po vydání licence žalobkyně vyplývá jiný počet solárních panelů (5 807 ks), než jaký zjistili oba správní orgány v rámci kontroly a správního řízení (5 805 ks). Stejně tak byl nesprávně zjištěn celkový instalovaný výkon solárních panelů ze strany správních orgánů. Z aktuální revizní zprávy celkový instalovaný výkon FVE činil 1,045795 MWp. Protože je FVE tvořena stále stejnými panely, lze dovodit, že tímto celkovým instalovaným výkonem disponovala i v rozhodném období. Jak z uvedené revizní zprávy i ostatních podkladů je patrné, že FVE nebyla tvořena pouze solárními panely se štítkovým výkonem 180 Wp, jak nesprávně dovodily správní orgány (to lze ověřit i výpočtem). Z těchto důvodů tak správní orgány dospěly k nesprávným závěrům o množství elektřiny vyrobené ve FVE, na které měla žalobkyně neoprávněně uplatnit podporu, jakož i nepřiměřeném majetkovém prospěchu.

M. Dalším uplatněnou námitkou bylo nesprávné hodnocení důkazů. Podle žalobkyně totiž žalovaná nesprávně vyhodnotila sdělení Magistrátu města Prostějova a obsah kolaudačního souhlasu. Žalovaná bez jakéhokoliv dalšího odůvodnění konstatovala, že sdělení je naprosto zmatečné, aniž by bylo patrné, jaké úvahy k tomuto závěru vedly, a proč dala přednost vlastní interpretaci obsahu kolaudačního souhlasu před obsahem sdělení.

N. Žalobkyně dále vytkla, že část důkazů byla opatřena nezákonným způsobem, konkrétně dokumentů předložených od společnosti OTE, a. s. – doklady o výplatě podpory za jednotlivé měsíce a měsíční výkazy o množství vyrobené elektřiny, na kterou byla uplatněna podpora. Bylo rovněž povinností prvostupňového orgánu vyrozumět žalobkyni o provádění dokazování mimo ústní jednání. Zmíněné podklady totiž byly opatřeny a do správního spisu založeny až po zahájení předcházejícího správního řízení.

O. Žalobkyně nesouhlasila ani s právním posouzením, které učinily správní orgány. Podle žalobkyně totiž nesprávně posoudily rozsah podnikatelského oprávnění žalobkyně k výrobě elektřiny ve FVE, resp. vliv hodnoty celkového instalovaného výkonu uvedeného v licenci na rozsah oprávnění k výrobě elektřiny ve FVE. Žalobkyně je totiž toho názoru, že údaj o celkovém instalovaném výkonu uvedený v licenci slouží pouze k identifikaci příslušné výroby. Shodnou funkci plní i údaj o umístění výroben, kterým se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 5. 2016, sp. zn. 5 As 95/2015 (ve věci Aneta – Sun s.r.o.), ve kterém posuzoval platnost licence, v níž řádně nebyly specifikovány všechny pozemky, na nichž byla provozovna umístěna. Přesto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se jedná o marginální pochybení, které nemá vliv na rozsah podnikatelského oprávnění ani na právo čerpat podporu na elektřinu vyrobenou v celé FVE.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná se odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Připustila však, že při výpočtu nepřiměřeného majetkového prospěchu došlo k pochybení, když došlo k nezahrnutí odvodu za elektřinu ze slunečního záření ve smyslu § 14 zák. č. 165/2012 Sb. Tato skutečnost však podle žalované nemá vliv na výslednou výši pokuty.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

IV. Replika žalobkyně

7. Žalobkyně v replice prakticky zopakovala své dosavadní námitky, avšak ve vztahu k námitkám B. a H. se nad rámec dosavadních žalobních tvrzení odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, sp. zn. 5 As 28/2023, který se zabýval skutkově i právně identickou věcí. Z uvedeného rozsudku pak vyplývá, že byť pro spáchání přestupku podle zákona o cenách, kterým je podle žalované vinna žalobkyně, není potřeba prokazovat zavinění, v případě pokračujícího přestupku je nutné prokázat jednotný záměr, u nějž je pojmově vyloučeno, aby bylo spácháno ve formě nedbalosti. Z rozsudku NSS tak vyplývá, že pro konstatování, že pachatel se dopustil pokračujícího přestupku, je nezbytné zabývat se zaviněním a prokázat existenci jednotného záměru.

V. Zjištění ze správního spisu

8. Ze správního spisu zjistil krajský soud pro věc následující rozhodné skutečnosti.

9. U žalobkyně byla doručením oznámením ze dne 13. 4. 2021, č. j. SEI-7924/2021/71.102, zahájena ze strany Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Olomoucký kraj, kontrola, jejímž předmětem bylo dodržování věcných podmínek, stanovených cenovým rozhodnutím ERÚ pro rok 2019 a pro rok 2020 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, při uplatňování a vyúčtování výkupních cen nebo zelených bonusů na elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie za kontrolované období roku 2019 a roku 2020 ve FVE Dubany I., ID zdroje: 016702_Z11, 798 13 Vrbátky, Vrbátky, okres Prostějov, kraj Olomoucký provozované v roce 2019 a v roce 2020 na základě licence č. 111835045.

10. Žalobkyně totiž čerpala podporu elektřiny vyrobené z OZE formou zeleného bonusu.

11. Na základě tohoto oznámení zaslala žalobkyně část požadovaných dokumentů, zejména rozhodnutí o udělení licence, smlouvu o připojení výrobny elektřiny, smlouvu o dodávce elektřiny, faktury za odběr a prodej elektřiny.

12. Kontrolní orgán si následně vyžádal u ERÚ i licenční spisy společnosti žalobkyně a její právní předchůdkyně MSS ENERGY. Z těchto spisů vyplývá, že žalobkyně je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111835045 na základě Rozhodnutí o udělení licence vydané Energetickým regulačním úřadem pod č.j. 06776-19/2018-ERU ze dne 16. 7. 2018 s nabytím právní moci dne 24. 7. 2018. Na základě této licence provozovala fotovoltaickou elektrárnu Dubany I. Tato licence byla udělena na zdroj o výkonu 0,990 MW.

13. Vlastníkem provozovny FVE Dubany I. se žalobkyně stala v důsledku fúze, a to sloučením se zaniklou společností MSS ENERGY s.r.o., IČO: 28316614, Hviezdoslavova 1147/3, Slatina, 627 00 Brno, která byla držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111018106 na základě Rozhodnutí o udělení licence vydané Energetickým regulačním úřadem pod č.j. 14033-6/2010-ERU ze dne 30. 11. 2010 s nabytím právní moci dne 3. 12. 2010.

14. V žádosti o udělení licence, konkrétně seznamu provozoven, je uvedena jediná s názvem Dubany I, s jedním zdrojem a celkovým instalovaným výkonem 0,990 MWe. Jednou z podkladových listin je smlouva o dílo ze dne 11. 1. 2010 mezi společnostmi Akryl & Silicon, a.s. a MSS ENERGY s.r.o., ve které je dílo vymezeno jako *Fotovoltaická elektrárna Vrbátky 1.1 MWp*. Předmět díla byl však změněn dodatkem č. 1 tak, že nově byla předmětem díla *Fotovoltaická elektrárna Vrbátky 990 kWp*. Z přiloženého rozpočtu vyplývá, že mělo dojít k instalaci panelů o výkonu 180 W v počtu 5 500 kusů.

15. Výchozí revize elektroinstalace FV elektrárny č. 274/2010 pro společnost MSS ENERGY s.r.o. byla provedena 15. 11. 2010. V části *B. TECHNICKÉ ÚDAJE O ELEKTRICKÉ INSTALACI* je elektrárna popsána jako fotovoltaická výrobna elektrické energie tvořená 5 500 ks fotovoltaických panelů typu LONG ENERGY SLSM-180D.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

16. Dne 30. 11. 2010 udělil ERÚ společnosti MSS ENERGY licenci č. 111018106, ve které je uveden rozsah podnikání k celkovému instalovanému výkonu 0,990 MW k provozovně FVE-Dubany I. Rozhodnutí o udělení licence převzal zmocněnec společnosti MSS ENERGY Ing. Jan Š., který se mimo jiné vzdal za společnost práva podání rozkladu, čímž stvrdil souhlas s udělenou licencí.

17. Elektrárna byla následně dne 20. 12. 2010 uvedena do provozu, téhož dne bylo provedeno první paralelní připojení.

18. V roce 2016 byla společnost MSS ENERGY vyzvána k doložení kolaudačního souhlasu k provozovně. Z kolaudačního souhlasu Magistrátu města Prostějov ze dne 21. 12. 2010, č. j. PVMU 211035/2010 61, vyplývá, že byl udělen souhlas k užívání stavby sestávající ze soustavy solárních panelů o celkovém výkonu 990 kW.

19. Dne 25. 6. 2018 požádala žalobkyně o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, který spojila s oznámením o pokračování v licencované činnosti dle § 10 odst. 11 zák. č. 458/2000 Sb., energetického zákona (dále „energetický zákon"), v důsledku fúze sloučením s právním předchůdcem společností MSS ENERGY. Součástí žádosti byl seznam provozoven, kde byla provozovna Dubany I., s uvedením elektrického instalovaného výkonu zdroje o hodnotě 0,990 MWe. Ze zprávy o revizi elektrického zařízení provedené Lubomírem V. vyplývá, že fotovoltaický systém sestával z 5 500 ks fotovoltaických modulů LONG ENERGY SLSM-180D, hodnota celkového výkonu činila 990 kWp.

20. Rozhodnutím ze dne 16. 7. 2018, č. j. 06776-19/2018-ERU, byla žalobkyni udělena licence č. 111835045, pro výrobu elektřiny v rozsahu celkového instalovaného výkonu 0,990 MW pro provozovnu Dubany I.

21. Dne 25. 8. 2021 bylo v provozovně žalobkyně provedeno místní šetření, při kterém byla pořízena fotodokumentace. Státní energetická inspekce dne 6. 9. 2021 vyzvala žalobkyni o stanovisko k rozporu mezi licencovaným výkonem a zjištěným skutečným výkonem, když podle provedeného snímkování a zjištění z mapového portálu mapy.cz bylo zjištěno, že výrobna je osazena min. 5 800 ks panelů, oproti licencovaným 5 500 kusům.

22. Žalobkyně ve stanovisku uvedla, že se neúčastnila uvedení výrobny do provozu a disponuje pouze omezeným množstvím informací a dokladů o výrobně z doby jejího uvedení do provozu. V době provozu výrobny na základě jí udělené licence nedošlo k žádné změně hodnoty celkového instalovaného výkonu. K možnému rozporu se odkázala na smlouvu o dílo ze dne 11. 1. 2010 uzavřenou mezi MSS ENERGY a společností Akryl & Silicon, a.s., a její dodatek, z nichž vyplývá, že původně měla provozovna mít výkon 1,1 MWp, který byl na základě dodatku snížen na licencovaný výkon 990 kWp. S odkazem na úplný výkres, který se dochoval z doby uvedení výrobny do provozu, žalobkyně uvedla domněnku, že patrně mělo být v provozovně umístěno celkem 5 972 ks fotovoltaických panelů. Dále uvedla domněnku, že pravděpodobně z důvodu nedostatku panelů v druhé polovině roku 2010 byl uzavřen dodatek ke smlouvě o dílo, kterým byl předmět díla zredukován na výkon 990 kWp. I přes tuto skutečnost nakonec mělo dojít k instalaci panelů o vyšším celkovém instalovaném výkonu, než vyplýval z dodatku. O existenci dalšího dodatku však žalobkyně neměla informace. Z veřejně dostupných leteckých snímků z let 2011-2020 vyplývá, že podoba výrobny se v čase nezměnila, což znamená, že výrobna byla o vyšším instalovaném výkonu, než osvědčuje licence, dokončena ze strany zhotovitele výroby, a to v roce 2010. K tomuto roku však nedisponovala žalobkyně žádnou fotodokumentací. Dokumentace pro ERÚ tak reflektovaly omylem špatný údaj plynoucí z dodatku smlouvy o dílo a jedná se administrativní chybu. Žalobkyně byla nicméně přesvědčena o tom, že z hlediska prováděné kontroly dodržela věcné podmínky stanovené cenovými předpisy pro rok 2019 a 2020 podle § 5 odst. 5 zákona o cenách. K množství vyrobené elektřiny žalobkyně sdělila, že přes výše uvedené pochybení nemá toto zásadní vliv, neboť smlouvou o připojení s provozovatelem distribuční

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

soustavy, kterou byla vázána, byl sjednán rezervovaný výkon v hodnotě 1 000 kW, což osvědčuje maximální možnou hodnotu vyrobeného množství elektřiny, kterou lze dodat do distribuční soustavy. S ohledem na další faktory (počasí, nadmořská výška, stínění, opotřebení atd.) nebyla výrobna s to v jednom okamžiku vyrobit elektřinu ze 100 % celkového instalovaného výkonu, proto je nepravděpodobné, že by množství elektřiny dodané z výrobny do distribuční soustavy překročilo po dobu provozu licencovanou hodnotu 990 kWp.

23. Dne 21. 10. 2021 byl vyhotoven protokol o výsledku kontroly č. 7100900821. Z něj pak vyplývá seznam dokumentů, které byly získány při kontrole. Vedle dokladů předložených žalobkyní, pořízených SEI z vlastní činnosti a dále získaných od ERÚ (licenční spisy), protokol o kontrole odkazuje i na doklady o výplatě podpory od společnosti OTE a.s. za kontrolované období ledna 2019 - prosince 2020, dále taktéž měsíční výkazy zadávané do portálu OTE, a.s. za stejné období.

24. Kontrolní orgán dospěl ke zjištění, že ačkoliv žalobkyně disponovala licencí pro provoz výrobny elektřiny s rozsahem celkového instalovaného výkonu 990 kWp, ve skutečnosti byl celkový instalovaný zjištěný výkon v rámci kontroly vyšší, konkrétně 1,0449 MWp. Převýšil tedy licencovaný výkon o 0,0549 MW.

25. Z protokolu o kontrole nad rámec výše uvedených zjištění vyplývá, že žalobkyně uplatňovala podporu vyrobené elektřiny pro svou výrobnu ve formě zeleného bonusu, který jí byl vyplácen na základě Dokladu o výplatě podpory od společnosti OTE, a.s. Z doložených dokladů ze systému CS OTE, konkrétně měsíčních výkazů a dokladů o výplatě podpory za kontrolovaná období SEI vytvořila přehledovou tabulku.

Kontrolované období	Skutečný instalovaný výkon FVE Dubany I. 1,0449 MW	Instalovaný výkon uvedený v licenci FVE Dubany I. 0,9900 MW	Rozdíl
	Vyrobená elektřina, na kterou byla uplatněna podpora ZB (MWh)	Vyrobená elektřina úměrně k danému výkonu v licenci (MWh)	MWh
2019	1 188,309	1 125,874	62,435
2020	1 138,927	1 079,087	59,840

26. Protože žalobkyně nejen fakturovala celkově vyrobenou elektřinu, ale uplatňovala i podporu ve formě zeleného bonusu za veškerou vyrobenou elektřinu, provedla SEI propočet, v jakém rozsahu podle jejích zjištění žalobkyně uplatňovala podporu na neschválenou část provozovny. Ve druhém sloupci je uvedena vyrobená elektřina, na kterou byla uplatněna podpora formou zeleného bonusu. Ve třetím sloupci je vypočtená vyrobená elektřina úměrně k výkonu uvedenému v licenci poměrem 0,9900/1,0449. Rozdílem hodnot vyrobené elektřiny (fakturované) a vyrobené elektřiny stanovené úměrně k danému výkonu v licenci je stanoveno množství vyrobené elektřiny z OZE, které nemohlo být vyrobeno ve výrobně v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti.

27. Takto kontrolní orgán dospěl k závěru, že žalovaná nedodržela věcné podmínky cenového rozhodnutí ERÚ č. 3/2018 (pro kalendářní rok 2019) a cenového rozhodnutí č. 3/2019 (pro kalendářní rok 2020), neboť uplatňovala vyšší podporu, než jí náležela.

28. Proti protokolu o kontrole uplatnila žalobkyně námitky. V nich nezpochybňovala skutečný celkový instalovaný výkon provozovny, nesouhlasila ovšem s kontrolním zjištěním, že by získala

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

nepřiměřený majetkový prospěch. V něm ve zkratce namítala, že není její chybou, pokud ERÚ nedostatečně ověřil správnost údajů v podkladech v řízení o udělení licence a vydal ve prospěch její právní předchůdkyně licenci s nesprávným údajem o celkovém instalovaném výkonu výrobny. Navíc z jí předložených podkladů vyplývalo, že počet panelů po celou dobu provozu výrobny zůstal shodný. Závěr, že došlo k neoprávněnému čerpání podpory, byl nesprávný, neboť se neopíral o zjištěný skutkový stav.

29. Podané námitky byly následně zamítnuty a kontrolní zjištění bylo potvrzeno.

30. V návaznosti na provedenou kontrolu bylo oznámením ze dne 21. 7. 2022, č. j. SEI-16478/2022/87.102, zahájeno řízení o přestupcích. To prvně vyústilo v rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 26. 9. 2022, č. j. SEI- 21358/2022/87.102. Toto první rozhodnutí však bylo následně zrušeno žalovanou pro porušení procesních práv žalobkyně.

31. Po vrácení věci prvostupňovému orgánu ten následně vydal prvostupňové rozhodnutí. Proti němu podala žalobkyně odvolání, ve kterém uplatnila obdobné námitky jako žalobní. Žalovaná následně rozhodla napadeným rozhodnutím.

VI. Posouzení soudem

32. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud rozhodl bez jednání, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]

Obecně k naplnění skutkové podstaty vytýkaných přestupků

33. Na úvod vypořádání žalobních námitek považuje soud za vhodné se zabývat podstatou vytýkaných přestupků.

34. Žalobkyni bylo kladeno za vinu spáchání dvou přestupků podle zák. č. 526/1990 Sb., o cenách (dále „zákon o cenách“). Podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí přestupku tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5.*

35. Podle § 5 odst. 5 zákona o cenách *regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmů nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.*

36. Přestupků se měla žalobkyně dopustit z důvodu, že nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené příslušnými cenovými rozhodnutími ERÚ ve výrobně Dubany I.

37. Podmínky pro jednotlivé dotčené roky stanovovaly cenové předpisy ERÚ. Pro rok 2019 cenové rozhodnutí č. 3/2018 a pro rok 2020 cenové rozhodnutí č. 3/2019. Výkupní ceny a zelené bonusy za elektřinu a podmínky jejich uplatnění byly v obou cenových rozhodnutích shodně uvedeny v bodě B (Výkupní ceny a zelené bonusy na elektřinu) v odst. (1.2.) a (1.10.).

38. Samotná výše podpory se následně odvíjela mimo jiné od okamžiku, kdy byla výrobna elektřiny uvedena do provozu (viz např. tabulka z cenového rozhodnutí č. 3/2018 níže).

(1.10.) Výkupní ceny a roční zelené bonusy na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření:

	Podporovaný druh energie	Datum uvedení výrobny do provozu		Instalovaný výkon výrobny [kW]		Jednotarifní pásmo provozování	
		od (včetně)	do (včetně)	od	do (včetně)	Výkupní ceny [Kč/MWh]	Zelené bonusy [Kč/MWh]
ř./sl.	a	b	c	d	e	l	m
500	Výroba elektřiny využitím slunečního záření	-	31.12.2005	-	-	8 189	7 159
501		1.1.2006	31.12.2007	-	-	17 185	16 155
502		1.1.2008	31.12.2008	-	-	16 761	15 731
503		1.1.2009	31.12.2009	0	30	15 725	14 535
504		1.1.2009	31.12.2009	30	-	15 610	14 580
505		1.1.2010	31.12.2010	0	30	14 646	13 456
506		1.1.2010	31.12.2010	30	-	14 530	13 500
507		1.1.2011	31.12.2011	0	30	8 787	7 597
508		1.1.2011	31.12.2011	30	100	6 916	5 886
509		1.1.2011	31.12.2011	100	-	6 444	5 414
510		1.1.2012	31.12.2012	0	30	7 077	5 887
511		1.1.2013	30.6.2013	0	5	3 840	2 650
512		1.1.2013	30.6.2013	5	30	3 188	1 998
513		1.7.2013	31.12.2013	0	5	3 367	2 177
514		1.7.2013	31.12.2013	5	30	2 739	1 549

39. Věcnou podmínku uvedení do provozu v projednávaném případě stanovovalo cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, které uvozuje v odst. (1) *Pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie platí tyto výkupní ceny a zelené bonusy a určené podmínky*. Jednou z těchto podmínek (1.9.) byla tato: *U nově zřizované výrobny elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů.* Toto cenové rozhodnutí přitom vstoupilo v účinnost 1. 1. 2010.

40. Právě kolem (ne)naplnění této podmínky z cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 se točí celý předmět sporu. Uvedením do provozu je totiž den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti poprvé vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Výrobna elektřiny však byla uvedena do provozu v souladu s cenovým rozhodnutím pouze v rozsahu celkového instalovaného výkonu 990 kW, na který byla žalobkyni, resp. její předchůdkyni, udělena licence.

41. Mezi stranami není spor v tom, že žalobkyně disponovala licencí, v níž byl uvedený celkový instalovaný výkon 0,990 MW. Sporným mezi nimi však je, zda údaj o celkovém instalovaném výkonu představuje pouze informativní údaj a rozhodný je skutečný stav provozovny v době udělení licence, což dovozuje žalobkyně, nebo zda celkový instalovaný výkon představuje závazný limit pro výrobu elektřiny, který prosazují správní orgány.

42. V posouzení této mezi stranami sporné otázky se soud nicméně ztotožňuje se žalovanou. Názor žalobkyně je naopak neudržitelný.

43. Podle § 3 odst. 3 zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon (dále „energetický zákon"), *podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem.*

44. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492: *„…licence k výrobě elektřiny ztělesňuje souhlas státu s tím, aby její držitel podnikal v energetickém odvětví. Licenci lze přirovnat k živnostenskému oprávnění (což plyne i z důvodové zprávy k energetickému zákonu); právo uvést energetické*

zařízení do provozu a provozovat je za účelem výroby elektřiny rozhodnutí o udělení licence nezakládá. Zájem státu i společnosti na tom, aby držitel licence splnil veškeré zákonné předpoklady pro její získání, pramení zejména z toho, že jej licence opravňuje k poskytování služby veřejného zájmu, s níž je nadto spojena řada bezpečnostních rizik (ohrožení zdraví a života osob, životního prostředí, majetku). S licencí k výrobě elektřiny ze slunečního záření jakožto obnovitelného zdroje energie se kromě práva podnikat v energetice navíc pojí právo na podporu výroby [viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), účinný v rozhodné době].“

45. Udělení licence upravuje § 8 energetického zákona, podle jehož prvního odstavce *Energetický regulační úřad rozhodne o udělení licence na základě splnění podmínek pro její udělení podle § 5, není-li současně dána žádná z překážek pro udělení licence.* Obsahové náležitosti rozhodnutí o udělení licence upravuje 8 odst. 2 energetického zákona, mezi které řadí v písm. b) *předmět a rozsah podnikání; u licencí na distribuci elektřiny, distribuci plynu a rozvod tepelné energie též vymezené území.*

46. Podle komentářové literatury *„[r]ozsah výkonu licencované činnosti se nicméně zjevně nevymezuje pouze* místně, ale především věcně; pro stanovení rozsahu ostatně není určující místo výkonu podnikání, ale zejména *rozsah energetických zařízení, která může držitel licence v rámci oprávnění provozovat, ze znění EnerZ ostatně neplyne, že by byl rozsah licence určen toliko seznamem provozoven či vymezených území.“ (MED, Jakub. § 8 [Udělení licence]. In: ZDVIHAL, Zdeněk, SVĚRÁKOVÁ, Jana, MED, Jakub, OSADSKÁ, Jana a kol. Energetický zákon. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 191, marg. č. 13.)*

47. Právě věcný rozsah licence (licencovaný výkon) je klíčovým aspektem, neboť právě a pouze v rozsahu licencovaného výkonu vzniká příslušnému subjektu oprávnění podnikat a s ním spojené právo na podporu výroby, které si uplatňovala žalobkyně. Na zvýšenou pozornost ohledně údajů na licenci příhodně poukazuje komentářová literatura – „*Údajům na licenci, resp. již v žádosti o licenci, je třeba věnovat mimořádnou pozornost, aby byl výrobce při čerpávání podpory ve vztahu ke konkrétní elektřině z konkrétního zdroje vždy schopen jednoznačně prokázat, že je řádným držitelem licence, tzn., že jeho licence bezezbytku pokrývá příslušnou vyrobenou elektřinu, na kterou čerpá podporu.“ (PLŠEK, Jan. § 7 [Práva a povinnosti subjektů na trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla]. In: ŠIKOLA, Luděk, STEHLÍK, Vít, OBŮRKA, Jakub a kol. Zákon o podporovaných zdrojích energie. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 110, marg. č. 28.)*

48. Z uvedeného tedy vyplývá, že pouze elektrická energie ze zařízení splňujícího podmínky licence – tudíž i maximální povolený celkový instalovaný výkon zařízení – může být podporována z veřejných prostředků dle platných cenových rozhodnutí. Pokud tedy žalobkyně prodávala elektrickou energii vyrobenou ze zařízení o vyšším instalovaném výkonu, než bylo uvedeno v licenci, což nesporuje, nemůže na tuto „nadvýrobu“ čerpat podporu pro elektřinu z obnovitelných zdrojů.

49. V tomto ohledu tedy soud před posouzením žalobních námitek uzavírá, že žalobkyně porušila zákon o cenách, když si účtovala podporu ve formě zelených bonusů na část její výroby, která nebyla krytá licencí.

50. S ohledem na to, že odpovědnost za vytýkané přestupky je objektivní, tzn. bez ohledu na zavinění, je nepochybné, že žalobkyně naplnila skutkovou podstatu vytýkaných přestupků. Již na tomto místě ovšem soud zdůrazňuje, že byť pro naplnění samotné skutkové podstaty podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách není zkoumání formy zavinění nutné, správní orgány ovšem nedostatečně zjistily skutkový stav ve věci s ohledem na to, že vytýkaných přestupků se měla žalobkyně dopustit ve formě pokračování, pro které je vyžadován jednotný záměr.

A. Námitka věcné nepříslušnosti

51. První otázkou, kterou si musel zodpovědět krajský soud, byla otázka věcné příslušnosti žalovaného, potažmo prvostupňového orgánu k rozhodnutí. Žalobkyně poukazovala na nedostatek pravomoci

Státní energetické inspekce. Tento poukaz je nicméně nepřesný, neboť její námitka se týkala nedostatku věcné příslušnosti.

52. Žalobkyně poukazovala na to, že zákonem č. 211/2011 Sb. došlo od 1. 1. 2012 k novelizaci ustanovení § 3 zák. č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen (dále „zákon o působnosti").

53. Působnost ERÚ i žalované je vymezena v několika předpisech. Prvně je tomu tak v zákoně o působnosti, který v § 2c vymezuje působnost ERÚ následovně: *Energetický regulační úřad a) vykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání a kontrole cen v oblasti energetiky, b) vydává právní předpisy pro regulaci, sjednávání a kontrolu cen v oblasti energetiky, c) vydává rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností.* Působnost ERÚ byla takto stanovena s účinností od 1. 1. 2001 a dosud nedošlo k novelizaci.

54. Působnost žalované upravuje v rámci cenových předpisů § 3 zákona o působnosti tak, že *Státní energetická inspekce provádí kontrolu dodržování cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Státní energetická inspekce ukládá za porušení cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů pokuty podle zvláštního právního předpisu.* Takto je působnost žalované vymezena s účinností od 18. 8. 2011.

55. Žalobkyně poukazovala na vymezení působnosti v § 48 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, který stanoví s účinností od 1. 1. 2022, že *kontrolu dodržování tohoto zákona, s výjimkou správy odvodu, provádí Inspekce (Státní úřad inspekce práce – pozn. soudu).* Toto vymezení působnosti však nebylo vždy neměnné. V období 1. 1. 2016 – 31. 12. 2021 byla působnost pro kontrolu svěřena Energetickému regulačnímu úřadu.

56. V právě projednávané věci však nelze přehlížet, že jejím předmětem je spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Podle § 17 odst. 1 zákona o cenách *přestupky podle tohoto zákona projednávají cenové kontrolní orgány.* Z uvedeného nelze dospět k jinému závěru, že v otázce věcné působnosti, potažmo příslušnosti, je nutné vycházet z vymezení působnosti správních orgánů v zákoně o působnosti. Ten právě § 3 v odst. 3 a 4 stanovuje, že kontrolu dodržování cenových předpisů mimo jiné v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie provádí žalovaná a ta taktéž za jejich porušení ukládá pokuty.

57. Změny zákona týkající se působnosti správních orgánů v oblasti energetiky a podporovaných zdrojů energie, na které se odkazoval žalobkyně, se nijak nedotkly vymezení působnosti žalované v zákona o působnosti. Soud připouští, že vymezení kompetencí mezi ERÚ a žalovanou není nejpřehlednější, avšak v této konkrétní věci nejasnost soud neshledal.

58. Tyto závěry pak podle názoru soudu podporuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2021, č. j. 6 As 319/2020-32, v odst. 12 – 14, který se zabýval otázkou možného přechodu působnosti ve smysl § 69 s. ř. s. specificky při přezkumu věci, jejímž předmětem bylo spáchání přestupků podle zákona o cenách. Dospěl přitom ke shodnému závěru jako zdejší soud, že novelizace provedená zákonem č. 165/2012 Sb. se nijak nedotkla působnosti žalované v oblasti cenové kontroly.

59. Ostatně výše uvedené závěry podporuje i důvodová zpráva k zákonu č. 265/2024 Sb. (viz závěr tohoto odstavce), kterým s účinností ode dne 1. 1. 2025 došlo mimo jiné ke zrušení zákona o působnosti a změně zákona o cenách. Působnost cenových orgánů již nadále neupravuje zvláštní zákon, ale její vymezení je provedeno přímo zákonem o cenách. Vymezení působnosti správních orgánů k regulaci a kontrole cen v energetice nově upravuje ustanovení § 18e zákona o cenách, podle nějž platí, že *Energetický regulační úřad reguluje ceny v energetice.* Ve vztahu k cenové kontrole došlo k upřesnění tak, že *Energetický regulační úřad vykonává cenovou kontrolu u cen v energetice s výjimkou oblasti*

podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů nebo kombinované výroby elektřiny a tepla. Zatímco *Státní energetická inspekce vykonává cenovou kontrolu u cen v oblasti podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů nebo kombinované výroby elektřiny a tepla.* Podle nového znění § 17 zákona o cenách *přestupek podle tohoto zákona projednává cenový orgán, do jehož působnosti spadá výkon cenové kontroly dodržování povinnosti, jejíž porušení naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle tohoto zákona.* Tato novelizace by tak měla odstranit možné výkladové problémy stran vymezení konkurujících kompetencí žalované a ERÚ v rámci cenové kontroly. Důvodová zpráva nicméně výslovně k § 18e uvádí, že *v případě Státní energetické inspekce se navrhuje ponechat rozsah působnosti k výkonu cenových kontrol ve stávajícím rozsahu.* Z uvedeného je tedy zřejmé, že působnost žalované zůstává nedotčena, ale zákonodárcem došlo k explicitnímu vyjasnění kompetencí obou správních orgánů.

B. Námitka zániku trestnosti

60. Žalobkyně poukazovala na to, že v případě posouzení vytýkaného jednání jako jednoho skutku trvajícího po celé kontrolovaného období (tj. od 1. 1. 2019 – 31. 12. 2020) by činila promlčecí doba 1 rok s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020, č. j. 10 Afs 72/2020-76, č. 4091/2020 Sb. NSS. Z důvodu plynutí času by došlo k promlčení jejího přestupku.

61. S tímto názorem se krajský soud neztotožnil.

62. Podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách může být uložena pokuta ve výši jedno až pětinásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b) téhož zákona.

63. Podle § 30 písm. a) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *promlčecí doba činí 1 rok*. Podle písm. b) téhož ustanovení *promlčecí doba činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100000 Kč.*

64. Nejvyšší správní soud řešil otázku promlčecí doby u přestupku, za nějž byla shodně, jako v právě projednávaném případě, uložena pokuta podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona cenách, v rozsudku ze dne 24. 10. 2023, č. j. 2 As 303/2022-42. Nejvyšší správní soud byl v tomto rozsudku konfrontován i s judikaturou, na kterou poukazovala žalobkyně, neboť na něm vystavěl svou argumentaci Krajský soud v Praze. Nejvyšší správní soud dospěl k následujícím závěrům: „*Je zřejmé, že citovaná ustanovení představují různé alternativy stanovení pokuty, byť si z nich správní orgán nemůže vybrat volně podle své úvahy. Pokud by správní orgán vyměřoval pokutu podle nepřiměřeného majetkového prospěchu do výše 1 000 000 Kč, byla by tato částka zároveň horní hranicí pokuty; pokud by pokutu vypočítával pro větší nepřiměřený majetkový prospěch, nižší pokuta by ani nepřicházela v úvahu. Pokud by nepřiměřený majetkový prospěch nešel zjistit, nebo by nevznikl, správní orgán by mohl uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč; je tedy zřejmé, že i zde je horní hranice alespoň 100 000 Kč. Krajskému soudu lze přisvědčit v tom, že na začátku správního řízení sice ještě nebylo jasné, zda bude stěžovatelce uložena pokuta ve výši jedno až pětinásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, do 1 000 000 Kč, nebo do 10 000 000 Kč. Nicméně za situace, kdy stěžovatelce hrozila pokuta do výše 1 000 000 Kč, případně ještě vyšší, pokud by její nepřiměřený majetkový prospěch přesáhl tuto hranici nebo by nevznikl či nebyl zjištěn, by se mohla jen stěží domnívat, že se na ni nemá uplatnit úprava promlčecí doby pro přestupky s horní hranicí sazby pokuty minimálně 100 000 Kč.*“

65. S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se plně ztotožnil i krajský soud. Podle krajského soudu totiž nelze přehlížet absurdní dopady, které by výklad zaujatý žalobkyní měl. Na společensky méně škodlivé jednání (ohraničené nepřiměřeným majetkovým prospěchem do 1 000 000 Kč) by se podle žalobkyně měla aplikovat přísnější promlčecí doba než v případě škodlivějšího přestupku. Tento závěr je nutné odmítnout.

66. Při užití výše uvedených východisek, tak krajský soud dospěl k závěru, že trestnost přestupků z důvodu uplynutí promlčecí doby nezanikla, neboť poslední vytýkaný skutek týkající se období roku 2019 se stal (byl dokončen) dne 14. 1. 2020. V případě období roku 2020 pak 13. 1. 2021.

67. Prvostupňový orgán zahájil dne 21. 7. 2022 s žalobkyní přestupkové řízení oznámením č. j. SEI-16478/2022/87.102, s vykázaným doručením dne 27. 7. 2022, ve lhůtě 3 let od konce prvního období.

68. Z uvedených časových souvislostí je tak zjevné, že k promlčení z uvedených důvodů nedošlo.

69. Krajský soud nicméně dospěl při zkoumání prekluze k závěru, že ji nelze posoudit ze všech relevantních hledisek, protože napadené, jakož i prvostupňové rozhodnutí, je nepřezkoumatelné. Správní orgány totiž postavily svá rozhodnutí na tom, že se jedná o pokračující přestupky (za každý kalendářní rok). Jak nicméně správně poukázala žalobkyně v doplnění žaloby odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 28/2023-35, aby mohlo být jednání posouzeno jako pokračující přestupek, musí existovat jednotný záměr takového jednání, který je z povahy věci vyloučen u nedbalostních činů. Jak dovodil v uvedeném rozsudku *„u přestupků založených na objektivní odpovědnosti může být forma zavinění relevantní, a to např. při stanovení výše ukládané sankce nebo právě u přestupků pokračujících, jichž se lze dopustit pouze úmyslným jednáním, jinak totiž podmínka jednotného záměru není splněna. V těchto případech tak představuje jednotný záměr, čili subjektivní vztah pachatele k protiprávnímu jednání, jednu ze zákonných podmínek pokračování v přestupku. Pro konstatování, že se pachatel dopustil pokračujícího přestupku, je proto nezbytné zabývat se zaviněním a prokázat existenci jednotného záměru.“*

70. Žalovaná, ani prvostupňový orgán, se nicméně otázkou jednotného záměru ve svých rozhodnutích nezabývaly, když vycházely pouze z objektivní odpovědnosti za vytýkané přestupky. V tomto ohledu tak z hlediska svého posouzení nedostatečně zjistily skutkový stav a jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná. Nejen ve skutkové větě, ale ani v odůvodnění obou rozhodnutí, soud nenalezl zmínku o formě zavinění. Tato otázka je přitom stěžejní pro správné posouzení celé věci, neboť od posouzení skutku (resp. skutků) se odvíjí i běh promlčecí doby.

71. V případě, že by správní orgány neprokázaly úmyslné zavinění žalobkyně, každý jednotlivý dílčí útok by se z hlediska promlčení posuzoval samostatně. V takovém případě není vyloučeno, že by alespoň část dílčích útoků již byla promlčena. Bude tedy na žalovaném, aby se nově zabýval formou zavinění ve vztahu k jednotlivým pokračujícím přestupkům, přestože samotný přestupek je založen na objektivní odpovědnosti.

C. Námitka neurčitého výroku

72. Žalobkyně namítala, že výrok napadeného rozhodnutí je neurčitý v tom smyslu, že z něj není zřejmé, jaká licence neměla být udělena na celou FVE. S tímto názorem se krajský soud neztotožňuje, neboť výrok napadeného rozhodnutí zcela jasně a určitě stanovuje, jakou povinnost žalobkyně porušila a jakým způsobem, s jednoznačnou číselnou identifikací udělené licence „111835045“. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že tato licence byla udělena k provozu FVE o celkovém počtu panelů 5 500 ks a celkovém instalovaném výkonu 0,990 MW. Podpora ve formě zeleného bonusu, kterou uplatnila žalobkyně, byla uplatněna na celou (i z části nelicencovanou) část výrobny.

73. Žalobkyně se snaží vyvolat dojem, že její licence byla udělena k celé FVE, v rozsahu všech panelů (i těch nad rámec licence). Jak však soud již uvedl výše, podporu ve formě zeleného bonusu může držitel licence nárokovat pouze v rozsahu mu udělené licence. Z těchto důvodů je proto je úvaha žalobkyně nesprávná.

74. Nesprávná je též z důvodu, že řízení o udělení licence je řízení zahajované k žádosti. Právě obsah žádosti vymezuje, o čem má správní orgán rozhodnout, a tento rozsah není oprávněn překročit. Licence tedy nemohla být udělena k vyššímu počtu panelu, resp. celkovému instalovanému výkonu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

než o který požádala a který jí byl schválen udělením licence, bez ohledu na faktický počet panelů a z něj vyplývající výkon. Tato námitka je tedy nedůvodná.

D. Opomenutý důkaz

75. Žalobkyně namítá, že došlo k opomenutí jí navrhovaného důkazu listinami založenými ve správním spisu vedeném Magistrátem města Prostějov.

76. Sama žalobkyně ale připouští, že jí žalovaná odpověděla, když uvedla, že za stěžejní považuje listinné důkazy vztahující se k udělení licence, nikoliv jaké materiály byly předloženy pro vydání povolení ke stavbě FVE. Je tedy zřejmé, z jakých důvodů žalovaná nepřikročila k provedení důkazu. Názor žalované je postaven na správném východisku, že pro posouzení přestupku spočívajícím v neoprávněném čerpání podpory (zeleného bonusu) je rozhodný rozsah udělené licence, nikoliv skutečný stav panelů v době jejich instalace. Důvod neprovedení důkazu tedy spočíval v irelevanci navrhovaného důkazu.

77. Tento důvod neprovedení důkazu je přitom legitimním důvodem i podle judikatury Ústavního soudu, podle kterého „*[z]ásada volného hodnocení důkazů tudíž neznamená, že by soud ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry (zjištění) opře a které opomene. Procesnímu právu účastníka navrhovat důkazy odpovídá povinnost soudu nejen o vznesených návrzích (včetně návrhů důkazních) rozhodnout, ale také - pokud jim nevyhoví - ve svém rozhodnutí vyložit proč, z jakých důvodů tak činí. Neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody.* ***Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení.*** *Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencí. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Jestliže tak obecný soud nepostupuje, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě páté (především čl. 36 odst. 1, čl. 38 odst. 2) Listiny.“ (nález Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I.ÚS 118/09)*

78. Jak bylo vysvětleno výše, podmínkou čerpání zeleného bonusu bylo, mimo jiné, to, že výrobce začal vyrábět elektřinu v souladu s rozhodnutím o udělení licence. Pokud tedy byla licence udělena pro celkový instalovaný výkon 990 kW(p), pak je nutné vycházet z rozhodnutí o udělení licence, nikoliv z dokumentace obsažené ve stavebním spise. Rozhodující pro naplnění podmínek pro čerpání zeleného bonusu je soulad s licencí.

79. Závěrem je k této námitce třeba odmítnout názor žalobkyně, že důkazní návrh může zásadním způsobem zpochybnit závěry žalované a prvostupňového orgánu, že část FVE nebyla uvedena do provozu, resp. že část solárních panelů tvořících FVE byla instalována až v roce 2011. Závěr žalované stojí na tom, že podporu formou zeleného bonusu bylo možné čerpat jen pro licencovaný výkon v souladu s udělenou licencí. Je nepochybné, že licence byla k udělena v takovém rozsahu, o jaký bylo požádáno v řízení o udělení licence, a žádosti bylo v plném rozsahu vyhověno. Žalobkyně mohla čerpat podporu pouze v tomto rozsahu. Ze stejných důvodů důkaz neprovedl ani krajský soud, neboť by nemohl ničeho změnit na závěru žalované.

80. Krajský soud proto považuje vznesenou námitku za nedůvodnou.

E. Předběžná otázka

81. Žalobkyně dále namítala, že žalovaná nesprávně aprobovala postup prvostupňového orgánu, který nepostupoval v souladu s § 57 správního řádu a nepředložil předběžnou otázku ERÚ.

82. Předběžná otázka měla spočívat v tom, že by se ERÚ závazně vyjádřil, zda údaj celkového instalovaného výkonu v licenci žalobkyně odpovídá tehdejšímu technickému stavu FVE. Pokud nikoliv, jaký byl skutečný instalovaný výkon FVE v této době. Podle žalobkyně by měl závěr ERÚ

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

zásadní dopad na řízení o přestupku, neboť by se ERÚ mohl vyjádřit k tomu, zda je pro rozsah podnikatelského oprávnění rozhodný údaj celkového instalovaného výkonu uvedený v licenci či skutečný technický stav příslušné výrobny elektřiny v době jejího vydání.

83. Žalovaná uvedla, že z podkladů nevyplývá, že by k vydání licencí došlo v rozporu se zákonem, nebo že by se ERÚ dopustil nesprávného úředního postupu, pročež nejsou dány důvody k „předběžné otázce o přezkumu těchto licencí". To však žalobkyně odmítala s odůvodněním, že o přezkum licence nežádala.

84. Komentářová literatura uvádí, že *„mezi předběžné otázky v zásadě nepatří otázky týkající se výkladu právních norem" (ADAMUSOVÁ, Zuzana. § 57 [Předběžná otázka]. In: KOPECKÝ, Martin, Josef STAŠA, Jana BALOUNOVÁ, Jan MALAST, Olga POUPEROVÁ, Pavel KOPECKÝ a Zuzana ADAMUSOVÁ. Správní řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-11-26]. ASPI_ID KO500_p22004CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.)* Přitom žalobkyní navrhovaná předběžná otázka není ničím jiným, než pouhým výkladem právní normy. Žalobkyně se totiž *de facto* domáhala toho, aby se ERÚ vyslovil k tomu, zda rozsah licence uvedený v rozhodnutí o jejím udělení odpovídá tehdejšímu technickému stavu. Tato otázka by tak mířila na výklad pojmu rozsah podnikání uvedený v § 8 odst. 2 písm. b) energetického zákona.

85. Jak však bylo vysvětleno výše, mezi předběžné otázky nepatří otázky týkající se výkladu právních norem. Postup žalované, která si tuto otázku posoudila sama, byl správný a žalobní námitka není důvodná.

F. Nevypořádané odvolací námitky

86. Žalobkyně nesouhlasila s vypořádáním jejích odvolacích námitek. V odvolání totiž namítala, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je v části týkající se přechodu deliktní odpovědnosti MSS ENERGY na žalobkyni nesrozumitelné. Tvrzených přestupků se žalobkyně měla dopustit až po zániku jejího právního předchůdce.

87. Soud ověřil znění odvolací námitky žalobkyně, která zněla tak, že *„SEI (prvostupňový orgán – pozn. soudu) na jedné straně tvrdí, že předmětem probíhajícího přestupkového řízení je porušení zákona o cenách v letech 2019 a 2020, tedy v době po zániku společnosti MSS ENERGY, na druhou stranu v odůvodnění Napadeného rozhodnutí argumentuje přechodem deliktní odpovědnosti na účastníka řízení v rámci fúze se společností MSS ENERGY."*

88. Na tuto odvolací argumentaci žalovaná odpověděla následovně: *„Tvrzení, že předmětem probíhajícího přestupkového řízení je porušení zákona o cenách v letech 2019 a 2020, tedy v době po zániku společnosti MSS ENERGY, na druhou stranu v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentuje přechodem deliktní odpovědnosti na obviněnou v rámci fúze se společností MSS ENERGY, jsou taktéž rozhodná v kontextu ke vznesené námitce a obdobně, jak bylo uvedeno výše, by měla být pro obviněnou srozumitelná. V daném případě bylo požádáno o licenci pro výkon 0,99000 MW, který jednoznačně odpovídá součtovému výkonu instalovaných FVE panelů ve výrobně (5 500 ks FVE panelů po 180 Wp), obviněná však ve své výrobně provozuje 5 805 ks FV panelů, což je v rozporu s vydanou licencí pro provozovnu Dubany I. Obviněná se účelově snaží správním orgánům vnutit svůj názor, že výrobna byla od prvopočátku postavena včetně rozporovaného výkonu 0,0549 MW, přestože tomu nic nenasvědčuje, a tím, že ERÚ pochybilo při udělování licence. Námitkami se snaží správní orgány dostat do situace, aby se zabývaly i okolnostmi uvedení výrobny do provozu a pak jejich závěry zpochybňuje, aniž by sama předložila důkaz, že by výrobna nebyla zkolaudována jako FVE o výkonu 0,99000 MW."*

89. Jak však soud ověřil náhledem do prvostupňového rozhodnutí, prvostupňový orgán neargumentuje přechodem odpovědnosti za projednávané přestupky ze společnosti MSS ENERGY na žalobkyni. Prvostupňový orgán odpovídal na argumentaci, kterou uplatňuje žalobkyně i v soudním řízení, totiž, že FVE byla osazena vyšším počtem panelů, než který je uveden v licenci, již v době udělení licence původnímu provozovateli, tj. společnosti MSS ENERGY Pojem odpovědnosti užitý prvostupňovým orgánem je třeba vykládat jako odpovědnost za řádně

plnění povinností ve vztahu k udělené licenci, včetně hlášení změn podle § 9 energetického zákona, na což poukazoval právě i prvostupňový orgán. V tomto kontextu pak vypořádala námitku žalobkyně i žalovaná, která zopakovala, co je samotným meritem věci, tj. čerpání podpory v rozporu s udělenou licencí. Přechodem odpovědnosti za přestupky se proto nezabývala, protože na jím neargumentoval ani prvostupňový orgán. S ohledem na to, že obě rozhodnutí tvoří spolu jeden celek a vzájemně se doplňují, soud neshledal, že by vypořádání této námitky bylo nesrozumitelné.

90. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.

G. Vnitřní rozpory odůvodnění

91. Žalobkyně považovala za vnitřní rozpornost to, že žalovaná dovodila, že žalobkyni nebyla udělena licence na výrobu elektřiny v celé FVE, resp. prostřednictvím všech solárních panelů instalovaných ve FVE v období let 2019 a 2020, a že část elektřiny byla v tomto období vyrobena v rozporu s licencí, a na druhé straně pak konstatovala, že se počet solárních panelů instalovaných ve FVE v době od udělení licence žalobkyně do současnosti, resp. do uskutečnění kontroly ze strany prvostupňového orgánu, nezměnil.

92. Soud v tom žádnou rozpornost neshledal. Žalobkyní uplatněná podpora mohla být čerpána jen za elektřinu vyrobenou v souladu s cenovými rozhodnutími ERÚ, a tedy v souladu s udělenou licencí. Pakliže rozsah licence opravňoval žalobkyni k provozu FVE o celkovém instalovaném výkonu ve výši 990 kW, resp. 0,990 MW, pak nebylo možné čerpat podporu za část FVE, pro kterou nebyla licence udělena.

93. Další důvod vnitřní rozpornosti žalobkyně spatřovala v tom, že z kolaudačního souhlasu žalované vyplynulo, že „stavebník žádnou změnu v počtu FVE panelů stavebnímu úřadu neoznámil a stavební úřad také neshledal nesoulad ve výkonu skutečného provedení stavby FVE o celkovém výkonu 990 kW oproti projektové dokumentaci pro stavební povolení“ a že z kolaudačního souhlasu je zcela zřejmé, že „se jedná o součtový výkon instalovaných FV panelů ve výrobně na DC straně (5 500 ks FVE panelů po 180 Wp)“. Na druhou stranu pak žalovaná odmítala akceptovat obsah sdělení, ve kterém stavební úřad, jenž kolaudační souhlas vydal, uvedl, že v něm není počet solárních panelů instalovaných ve FVE uveden a že dle stavebním úřadem schválené projektové dokumentace měla být FVE tvořena 6.045 kusy solárních panelů. Odmítla i tvrzení žalované, že údaj o celkovém výkonu FVE uvedený v kolaudačním souhlasu patrně neodpovídá skutečnému celkovému instalovanému výkonu FVE v době kolaudace.

94. Ani v tomto případě krajský soud neshledal vnitřní rozpornost. Žalovaná důsledně vysvětlila, z jakého důvodu vycházela z kolaudačního souhlasu MM Prostějov vydaného dne 21. 12. 2010, a z jakého důvodu odmítla sdělení téhož stavebního úřadu. Soud shodně se žalovanou nepřehlédl, že sdělení MM Prostějov působí zmatečně, když uvádí mimo jiné to, že v kolaudačním souhlasu s užíváním stavby není počet solárních panelů uveden. To však na podstatu žalobkynina přestupku nemá vliv. Kolaudační souhlas sice neobsahuje informaci o počtu panelů, ale obsahuje informaci o celkovém instalovaném výkonu ve výši 990 kW, která odpovídá i rozsahu oprávnění žalobkyně v udělené licenci. Přitom právě licencovaný výkon je pro celé posouzení věci rozhodující, jak bylo vysvětleno výše.

95. Pro úplnost pak soud musí soud korigovat žalobkyni, že sdělení MM Prostějov neobsahuje formulaci o *„stavebním úřadem schválené projektové dokumentaci“*, ale pouze sdělení, že *„v projektové dokumentaci k povolení stavby je uveden počet solárních panelů v počtu 6 045 ks“*. V tomto nelze přehlížet, že v licenčním spise pro licenci MSS ENERGY, byl předmět díla vymezen původně jako „Fotovoltaická elektrárna Vrbátky 1.1 MWp“. Prostým výpočtem vycházejícím z počtu panelů vyplývajících ze sdělení MM Prostějov je možné dojít k závěru, že při užití shodných panelů o výkonu 180 W by celkový výkon činil 1, 088 MW [6 045 ks * 180 W (výkon 1 panelu)]. Celkový

výkon FVE by se v takovém případě blížil výkonu vymezeném v původní smlouvě o dílo. To může být i důvodem, proč ve sdělení MM Prostějov objevil údaj o celkovém počtu panelů v počtu 6 045 ks. Tato skutečnost je však s ohledem na další podklady z licenčního spisu, zejména dodatek smlouvy o dílo a revizní zprávu, jakož i samotnou udělenou licenci, zcela bez vlivu na závěr žalované. Ta, jak již soud několikrát výše zmínil, správně své rozhodování postavila na závěru, že licence byla udělena k celkovému instalovaného výkonu 990 kW. Pokud čerpání zeleného bonusu bylo podmíněno tím, že výroba elektřiny musí být v souladu s udělenou licencí, pak nelze k nelicencované části FVE přihlížet.

96. Žalobkyně dále polemizuje s názorem žalované, že *„nelze ověřit fyzicky počet instalovaných solárních panelů v době udělení licence MSS ENERGY,"* zatímco na druhé straně dovozuje technický stav FVE na základě dokumentů v licenčním spise a odmítá akceptovat jednoznačné vyjádření stavebního úřadu, který stavbu FVE povolil, jehož zástupci fyzicky na místě stavby FVE v rámci závěrečné kontrolní prohlídky dne 21. 12. 2010 ověřili skutečný stav FVE, a který následně vydal kolaudační souhlas, v němž neshledal žádné námitky proti skutečnému provedení FVE. Současně pak žalovaná ignorovala důkazní návrh žalobkyně týkající se technického stavu FVE v době jejího uvedení do provozu, jakož i návrh na předložení předběžné otázky ERÚ, v rámci které by se ERÚ mohl vyjádřit k rozsahu podnikatelského oprávnění žalobkyně na základě jí udělené licence. Na obsahu kolaudačního souhlasu a obsahu dokumentace, která byla předložena k žádosti o udělení licence žalobkyně a licence MSS ENERGY, přitom žalovaná a prvostupňový orgán fakticky staví veškeré své závěry ve svých rozhodnutích.

97. Ani v tomto soud nespatřuje soud vnitřní rozpornost. Žalovaná pouze konstatovala, že vzhledem k absenci snímků z doby uvedení FVE do provozu není možné ověření počtu instalovaných panelů. Žalobkyně se neustále snaží posouzení vtáhnout na skutečný technický stav, ve kterém FVE byla v době uvedení do provozu. To je ale, jak již bylo mnohokrát uvedeno výše, nesprávná úvaha. Správní orgány při posouzení věci vycházely správně z obsahu licence, na jejímž základě byl stanoven rozsah podnikatelského oprávnění žalobkyně k výrobě elektřiny. Kolaudační souhlas potvrzuje rozsah, v jakém bylo žalobkyni uděleno oprávnění k výrobě elektřiny, tj. 990 kW. K vypořádání neprovedení důkazního návrhu žalobkyně i nepodání předběžné otázky se soud již taktéž vyjádřil.

98. Další rozpor spatřuje žalobkyně v tom, že přestože žalovaná uvedla, že se nebude vyjadřovat k podnikání společnosti MSS ENERGY v kontrolované výrobně, neboť nebyla kontrolovanou osobou, zároveň se opakovaně zabývala rozsahem podnikatelského oprávnění této společnosti na základě jí udělené licence s konstatováním, že je tento rozsah dán obsahem rozhodnutí o udělení licence a dokumentací založenou ve správním spisu vedeném ERÚ k žádosti o udělení této licence.

99. Toto vypořádání však žalovaná činila s ohledem na odvolací námitku žalobkyně, znějící *účastník řízení neměl žádný důvod domnívat se, že Licence MSS ENERGY se nevztahovala na celou FVE, která byla na základě Licence MSS ENERGY provozována téměř 8 let bez jakýchkoli problémů s ERÚ, SEI či jiným orgánem státní správy vykonávajícím dohled v odvětví energetiky*. Vypořádání této námitky tak reagovalo zjevně na skutečnost, že žalobkyně dovozovala oprávněnost čerpání zeleného bonusu z toho, že její právní předchůdkyně nebyla shledána vinnou z obdobných přestupků, byť za jiná období. Sama tato skutečnost však nemá vliv na deliktní odpovědnost žalobkyně. Žalovaná se však logicky v rámci posouzení nemohla vyhnout posouzení toho, kdy byla předmětná provozovna uvedena do provozu a v jakém licencovaném rozsahu. Aplikace cenových rozhodnutí ERÚ a z nich vyplývající výše podpory ve formě zeleného bonusu se totiž odvíjí od toho, kdy byla předmětná provozovna uvedena do provozu.

100. Ani zde soud neshledal vnitřní rozpornost odůvodnění.

101. Pokud poukazovala žalobkyně na to, že správní orgány konstatovaly, že jim nepřísluší hodnotit kolaudační souhlas, a přesto odmítaly vyjádření stavebního úřadu, pak zde žalobkyně směšuje dvě různé věci. Zatímco vyjádření stavebního úřadu představovalo pouhý informativní úkon, který nijak závazný pro správní orgány není, v případě kolaudačního rozhodnutí je situace odlišná. Byť kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu, je jím ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43), neboť naplňuje materiální stránku rozhodnutí. Již jen z nastíněných účinků obou úkonů je zjevné, že (byť částečně implicitní) úvaha žalované byla správná, pokud vycházela z údajů v kolaudačním souhlasu.

102. Stejně tak se žalobkyně snaží vyvolat dojem vnitřní rozpornosti v otázce přístupu správních orgánů k rozhodnutí ERÚ o udělení licence, když tyto uvedly, že jim nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí o udělení licence, a přesto se v odůvodněním zabývají obsahem jednotlivých licencí a podkladů. Podle názoru soudu však nic nenasvědčuje tomu, že by správní orgány rozhodnutí o udělení licence jakkoliv přezkoumávaly (tzn. jeho zákonnost). Pokud vycházely z obsahu licencí pro posouzení deliktní odpovědnosti žalobkyně, pak tak činily zcela správně, bylo by naopak nezákonné, pokud by si činily vlastní úsudek, pravomocné rozhodnutí o udělení licence je totiž závazné i pro ně (srov. § 73 odst. 2 správního řádu.)

103. Soud neshledal ani tento soubor námitek důvodným.

H. Povědomí jednatele žalobkyně o skutečném stavu solárních panelů

104. V této části žalobních námitek žalobkyně brojila proti tomu, že některá tvrzení žalované nemají oporu ve správním spisu. Konkrétně šlo o tvrzení, že jednatel žalobkyně znal technický stav FVE (počet instalovaných panelů) i před fúzí žalobkyně a společnosti MSS ENERGY. Tento skutkový závěr učinila pouze na základě toho, že jednatel žalobkyně byl od roku 2014 jednatel právní předchůdkyně žalobkyně.

105. Povědomí jednatele však nebylo ze strany správních orgánů zkoumáno a prokázáno žádnými důkazy. Samotná skutečnost, že totožná fyzická osoba byla jednatelem nezakládá dostatečný důkaz o tom, že měla povědomí o skutečném počtu solárních panelů instalovaných ve FVE v určitém okamžiku. Žalobkyně je přesvědčena, že jednatel společnosti provozující fotovoltaickou výrobnu elektřiny nemusí znát přesný počet a typ instalovaných solárních panelů. Taková povinnost nevyplývá z žádných právních předpisů, a proto mělo být povědomí případně předmětem dokazování. Protože je tento závěr založen na domněnkách, zatížila žalovaná napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

106. Jak bylo vysvětleno výše v části o promlčení odpovědnosti za vytýkané přestupky, pokud správní orgány posoudily vytýkané jednání jako dva pokračující přestupky, bylo jejich povinností prokázat jednotný záměr ke spáchání přestupku. Byť koncept odpovědnosti u samotné skutkové podstaty přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách stojí na objektivní odpovědnosti, tzn. bez ohledu na zavinění, bylo povinností správních orgánů zabývat se formou zavinění s ohledem na posouzení jednání jako pokračování v přestupku podle § 7 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 28/2023-35).

107. Již na tomto místě krajský soud uvádí, že k prokázání jednotného záměru ke spáchání přestupku nepostačí pouhá úvaha o tom, že jednatel žalobkyně byl členem statutárního orgánu již u právní předchůdkyně a technický stav mu byl znám, neboť to o jednotném závěru nesvědčí. Bude tedy na správních orgánech, aby se znovu zabývaly otázkou zavinění, pokud setrvají na posouzení vytýkaného jednání jako dvou pokračujících přestupků.

I. Porušení principu materiální pravdy

108. Další soubor námitek směřuje proti tomu, že žalovaná nepostupovala v souladu s § 3 správního řádu a nezjistila skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

109. Podle § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

110. Na tomto místě musí soud uvést, že povinností správních orgánů je zjistit skutkový stav věci v takovém rozsahu, jaký je potřeba pro samotné rozhodnutí. Není úkolem zjišťovat ty skutečnosti, které jsou k posouzení věci irelevantní, jejich zjišťováním by se totiž mohla nedůvodně protahovat správní řízení, což by kolidovalo se zásadou rychlosti. Právě zásada rychlosti (§ 6 odst. 1 správního řádu) by se měla zvláště projevit v sankčních řízení, což je i případ právě projednávané věci.

111. Pakliže žalobkyně poukazovala na nesprávnost revizní zprávy Lubomíra V., kterou konstatovala žalovaná, pak je nutné zmínit, že se jedná o jinou revizní zprávu, než která byla vyhotovena při uvedení FVE do provozu v roce 2010. Výchozí revizní zpráva se však shoduje s rozsahem udělené licence právní předchůdkyni MSS ENERGY. Pokud žalobkyně poukazovala na jinou revizní zprávu, ze které vyplývá vyšší počet solárních panelů, pak tato by logicky nemohla nic změnit na faktu, že v době uvedení FVE do provozu byl počet instalovaných panelů nižší.

112. Pro posouzení věci jsou však tyto změny počtu solárních panelů irelevantní, přestože na této skutečnosti žalobkyně setrvává. Vytýkaný přestupek spočívá v tom, že žalovaná provozovala FVE ve větším rozsahu, než ke kterému jí byla udělena licence, a za tento nadvýkon čerpala podporu, ačkoliv podmínkou nároku na podporu bylo mimo jiné to, že výroba musí probíhat v souladu s licencí. Jestliže se tedy rozsah licence váže k celkovému instalovanému výkonu 990 kW, pak za výkon, který nepokrývala licence, nemohla žalobkyně podporu čerpat. Je tedy zcela bezpředmětné, jaký byl faktický stav FVE v době, kdy žádala žalobkyně o udělení licence, protože svou žádostí vymezila předmět povolení.

113. Ani tyto námitky nejsou důvodné.

J. Porušení zásady in dubio pro reo

114. Porušení této povinnosti se žalovaná měla dopustit především tím, že odmítla akceptovat důkazy a důkazní návrhy žalovaného, na základě kterých může být prokázáno, že ve FVE byl instalován vyšší počet solárních panelů, než jaký vyplývá z dokumentace předložené ERÚ k žádosti o udělení Licence MSS ENERGY, resp. tím, že žalovaná neplní svou povinnost dle § 3 a 50 odst. 3 správního řádu ve shodném rozsahu jak ve vztahu k důkazům znějícím v neprospěch žalobkyně, tak v její prospěch. Stejně tak je dle názoru žalobkyně porušením této zásady, pakliže žalovaná konstatuje spáchání přestupků dle zákona o cenách za situace, kdy náležitě nezjistila technický stav FVE v době jejího uvedení do provozu, což je zcela zásadní předpoklad k tomu, aby mohla v napadeném rozhodnutí vůbec konstatovat, že část FVE nebyla uvedena do provozu v souladu s tehdy platným cenovým rozhodnutím ERÚ.

115. Soud však porušení této zásady, která vyvěrá z práva na spravedlivý proces, neshledal. Jak již bylo mnohokrát uvedeno výše, přestupek, za který byla shledána žalobkyně vinnou spočívá v tom, že nedodržela věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5 zákona cenách.

116. Na tomto místě krajský soud opakuje, že pouze elektrická energie ze zařízení splňujícího podmínky licence – tudíž i maximální povolený celkový instalovaný výkon zařízení – může být podporována z veřejných prostředků dle platných cenových rozhodnutí. Pokud tedy žalobkyně čerpala podporu ze zařízení o vyšším instalovaném výkonu, než bylo uvedeno v licenci, což nesporuje, nemůže na tuto „nadvýrobu“ čerpat podporu pro elektřinu z obnovitelných zdrojů.

117. Ani soud tedy nemá pochybnosti o skutkových zjištěních, proto je tato žalobní námitka nedůvodná.

K. Nepřiměřenost uložené sankce

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

118. Již úvodem krajský soud uvádí, že s ohledem na důvodnost žaloby ve vztahu k výrokům o vině, musel přikročit ke zrušení výroku o trestu, který je na výrocích o vině závislý. Krajský soud nicméně dospěl k závěru, že bude přesto vhodné vypořádat i námitky směřující proti výroku o trestu.

119. Přestože došlo v rámci odvolacího řízení ke snížení uložené pokuty, žalobkyně ji i tak považuje za nepřiměřenou, neboť je přesvědčena, že žádný přestupek nespáchala. I pokud by se o přestupek jednalo, byla by pokuta excesivně vysoká. Navzdory tomu, že pokuta byla uložena v rámci zákonné sazby, je žalobkyně přesvědčena o tom, že správní orgány náležitě nepřihlédly k povaze přestupků, okolnostech jejich spáchání, jejich společenské škodlivosti a zejména výši pokut udělovaných v obdobných případech.

120. Pakliže se žalobkyně odkazovala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2021, sp. zn. 52 T 2/2021, pak krajský soud rozsudek této spisové značky vydaný Nejvyšším soudem nedohledal a s ohledem na spisovou značku nepřijde soudu pravděpodobné, že by jej bylo možné přiřazovat Nejvyššímu soudu, jehož trestní rozsudky jsou zpravidla označovány „Tdo". Krajský soud nicméně našel rozsudek Krajského soudu v Brně vydaný téhož dne a se shodnou spisovou značkou, v něm se však soud zabýval pouze otázkou toho, jaká osoba může být osobou poškozenou.

121. Žalované je nicméně třeba vytknout, že její úvaha o přitěžující okolnosti je značně obecná a nezasadila ji do širšího kontextu. Z napadeného rozhodnutí ani v nejzákladnějších obrysech totiž nevyplývá, jakým způsobem se neoprávněně nároková výše podpory konkrétně promítla do majetkové sféry koncových zákazníků, resp. jak ovlivnila regulovanou složku elektřiny (např. poměrem žalobkyní neoprávněně vyplacené podpory a celkové výše podpory vyplacené výrobcům za příslušný kalendářní rok). Za takovéto situace může být vliv zanedbatelný, ba ani vyčíslitelný. Přitom právě od významnosti přitěžující okolnosti se odvíjí i její vliv na stanovený trest.

122. Žalobkyni je rovněž dát za pravdu, že žalovaná nesprávně vypočetla nepřiměřený majetkový prospěch. To ostatně sama žalovaná ve vyjádření k žalobě připustila, když uvedla, že administrativním nedopatřením došlo při výpočtu nepřiměřeného majetkového prospěchu k nezahrnutí odvodu za elektřinu ze slunečního záření ve smyslu § 14 zák. č. 165/2012 Sb. Proto bude na žalované, aby provedla opakovaný přepočet nepřiměřeného majetkového prospěchu, který měla žalobkyně získat. Při výpočtu získaného nepřiměřeného majetkového prospěchu by neměla nicméně vycházet z počtu instalovaných panelů, ale celkového instalovaného výkonu, neboť právě tento údaj vymezuje rozsah licence.

123. Stejně tak lze přisvědčit žalobkyni, že správní orgány se nedostatečně zabývaly majetkovými poměry žalobkyně. K tvrzeným nákladům žalobkyně spojených s podnikáním může na tomto místě soud pouze konstatovat, že tyto žalobkyně nijak nedoložila, proto se k nim ani soud nemůže blíže vyjádřit. Je však v samotném zájmu žalobkyně, aby při dokládání svých majetkových poměrů nezůstala pasivní, ale aby své poměry řádně doložila. A to zvláště za situace, kdy z veřejně dostupných dat její majetková situace zjevná není. Jak totiž soud ověřil, poslední účetní závěrka ve sbírce listin je za rok 2018, tedy z doby před tím, než se stal skutek, který je předmětem rozhodování správních orgánů.

124. Žalovaná tak v rámci dalšího řízení bude muset při stanovení sankce blíže zhodnotit, jak významným způsobem byly neoprávněným čerpáním podpory zasaženi koncoví zákazníci, a zda tento vliv není zanedbatelný. Dále se žalovaná bude muset blíže zabývat majetkovou situací žalobkyně při stanovení výše sankce. Při stanovení sankce bude muset žalovaná rovněž zohlednit, zda bude ukládat sankci za dva sbíhající se pokračující přestupky, nebo za jednotlivé samostatné dílčí skutky, a to podle výsledků dokazování stran jednotného záměru žalobkyně ke spáchání přestupků.

125. Nad rámec výše uvedeného však krajský soud dodává, že nelze přehlížet skutečnost, že sankce byla ukládána za dva sbíhající se pokračující delikty. Při ukládání trestu tedy žalovaná vycházela

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

v souladu s absorpční zásadou ze závažnější z těchto dvou deliktů. Pokud by zvolila koncepci, na kterou poukazovala žalobkyně v námitce týkající se promlčení odpovědnosti, tedy koncepci jednoho pokračujícího deliktu, mohla by uložit dokonce trest přísnější (1 až 5násobek nepřiměřeného majetkového prospěchu). V tomto ohledu tedy žalovaná postupovala příznivěji ve prospěch žalobkyně.

L. Neúplný a nesprávně zjištěný skutkový stav

126. V rámci této námitky žalobkyně namítala, že zjištění správních orgánů o celkovém počtu instalovaných panelů byl nesprávný, neboť z leteckých snímků vyplývá, že FVE je tvořena celkem 5 807 ks panelů, zatímco správní orgány uzavřely, že jejich celkový počet je „pouze" 5 805 ks.

127. Stejně tak celkový instalovaný výkon solárních panelů instalovaných ve FVE nebyl ze správních orgánů zjištěn správně. Jak je patrné z aktuální revizní zprávy, celkový instalovaný výkon FVE, resp. všech 5.807 ks solárních panelů instalovaných ve FVE činí 1,045795 MWp. Vhledem k tomu, že FVE je tvořena stále stejnými solárními panely, jakými byla tvořena v době provedení kontroly ze strany SEI, lze dovodit, že tímto celkovým instalovaným výkonem FVE disponovala i v rozhodném období.

128. Žalovaná přitom v napadeném rozhodnutí vycházela z toho, že FVE se ve skutečnosti sestává z 5805 panelů a skutečný celkový instalovaný výkon činí 1,0449 MW.

129. Tato námitka je v očích soudu nelogická, neboť žalobkyně se fakticky domáhá toho, aby byla potenciálně sankcionována za vyšší počet panelů a vyšší hodnotu celkového instalovaného výkonu FVE. Žalované lze vytknout, že ve svém výpočtu nepřiměřeného majetkového prospěchu vycházela z počtu panelů, nikoliv z celkového instalovaného výkonu, který vymezuje právě jí udělená licence. Správně v tomto smyslu naopak postupoval prvostupňový orgán, který výpočet postavil na celkovém instalovaném výkonu, nikoliv na počtu panelů.

130. Nicméně, i pokud by soud přistoupil k výpočtu nepřiměřeného majetkového prospěchu podle celkového instalovaného výkonu, výše nepřiměřeného majetkového prospěchu žalobkyně by byl pro žalobkyni ještě více nepříznivý. Pokud totiž žalobkyně nezpochybnila vykázanou svorkovou výrobu za jednotlivé roky, jí získaný nepřiměřený majetkový prospěch se zvyšuje s celkovým instalovaným výkonem.

131. Z uvedeného je zřejmé, že jí napadené rozhodnutí nemohlo zkrátit na jejích právech.

M. Nesprávné hodnocení důkazů

132. V této žalobní námitce vytkla žalobkyně žalované, že nesprávně vyhodnotila obsah sdělení a kolaudačního souhlasu. Podle žalobkyně žalovaná bez jakéhokoliv odůvodnění konstatuje, že sdělení je naprosto zmatečné, aniž by bylo patrné, jaké úvahy k tomuto závěru vedly a proč dala přednost vlastní interpretaci kolaudačního souhlasu před obsahem sdělení. Se závěrem o zmatečnosti nesouhlasí, neboť v kombinaci s dalšími podklady shromážděnými v rámci správního řízení podporuje tvrzení o administrativním pochybení společnosti MSS ENERGY v řízení o udělení licence, jakož i o tom, že FVE je již od uvedení do provozu tvořena vyšším počtem solárních panelů, než jaký vyplývá z dokumentace založené ve spisu ERÚ k žádosti o udělení licence MSS ENERGY.

133. Samotnou zmatečnost sdělení uváděnou žalovanou si žalobkyně vykládá tak, že se má jednat o dokument vydaný k tomu nezpůsobilou osobou či zcela mimo její kompetenci. Touto vadou ovšem sdělení podle žalobkyně netrpí.

134. K tomuto okruhu námitek soud uvádí, že žalobkyně vytrhává tvrzení z kontextu. Žalovaná totiž výraz „zmatečný" nevztahovala k dokumentu jako takovému, ale k jeho obsahu. Proto ani výklad hodnocení žalované, který mu přikládá žalobkyně není správný. Žalovaná naopak srovnávala obsah sdělení stavebního úřadu s kolaudačním souhlasem obsaženým v licenčním spisu, ze kterého

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

jednoznačně vyplývá údaj o celkovém instalovaném výkonu, který neodpovídá obsahu sdělení, jakož i dalšími podklady obsaženými ve správním spisu. Důkazy tedy žalovaná hodnotila ve vzájemné souvislosti, jak jí ukládá zákonná úprava, a podle toho jim přiřadila vypovídací hodnotu, kterou u sdělení s ohledem na další důkazy neshledala. Navíc, obdobnou námitku uplatnila v rámci jiného žalobního bodu týkajícího se vnitřní rozpornosti a soud se odkazuje na jeho vypořádání výše.

N. Měsíční výkazy

135. Žalobkyně dále vytkla správním orgánům, že si opatřily část důkazů nezákonným způsobem. Žalobkyně namítala, že jí nebylo oznámeno provádění důkazů dokumenty pořízenými od společnosti OTE, a.s., aniž by byly splněny podmínky pro uplatnění výjimky plynoucí z § 51 odst. 2 správního řádu. Konkrétně šlo o podklady o výplatě podpory za jednotlivé měsíce kontrolovaného období a měsíčními výkazy o množství elektřiny vyrobené ve FVE, na kterou byla uplatněna podpora. Tímto postupem významným způsobem zasáhla žalovaná do procesních práv žalobkyně.

136. Soud ověřil, že žalobkyně uplatnila prakticky totožné námitky již v rámci svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaná shledala tyto námitky nedůvodnými s odůvodněním, že namítané dokumenty byly součástí kontrolního spisu a byly součástí dokladů získaných při kontrole, jak vyplývá z protokolu. Žalobkyně tak o těchto dokladech věděla od počátku řízení a v průběhu celého řízení tuto skutečnost nenapadala, přestože měla ve dvou případech šanci se vyjádřit ke všem shromážděným podkladům. Právě z těchto důvodů námitku označila žalovaná jako „spekulativní s cílem vyvinit se z předmětného jednání“, s čímž žalobkyně v žalobě nesouhlasila. Žalovaná dále uvedla, že to, že dokumenty byly vloženy do zabezpečené služby OneDrive v jeden okamžik, znamená, že tyto dokumenty byly stáhnuty z elektronické spisové služby, kterou používá Státní energetická inspekce, a seřazeny do jedné složky. Tyto dokumenty byly nicméně součástí spisu od počátku, kdy byla prováděna kontrola.

137. Na úvod posouzení této námitky krajský soud připomíná, že není úlohou soudu opakovaně vysvětlovat důvody, pro které byla argumentace žalobkyně shledána lichou a vyvrácena, pokud závěry správních orgánů v tomto směru obstojí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).

138. Jak vyplývá z § 81 zák. č. 250/2016 Sb., *v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.* V právě projednávaném případě, jak vyplývá ze zjištění ze správního spisu, bylo přestupkové řízení zahájeno právě v návaznosti na provedenou kontrolu. Pro tyto případy správní řád upravuje i specifický způsob „dokazování“.

139. Podle § 51 odst. 4 správního řádu *v řízení navazujícím na výkon kontroly, ve kterém je účastníkem řízení kontrolovaná osoba, není třeba provádět protokolem o kontrole, který je podkladem rozhodnutí o přestupku, dokazování.*

140. Protokol o kontrole tak představuje podklad rozhodnutí o přestupku, který není nutné provést k důkazu. Tak tomu bylo i v právě projednávaném případě, kdy prvostupňové rozhodnutí vycházelo právě z protokolu o kontrole. Žalobkyně nadále zpochybňuje způsob, jakým se uvedené podklady dostaly do správního spisu. Avšak protokol o kontrole svědčí o opaku, neboť mezi podklady kontroly jsou všechny tyto dokumenty zařazeny a kontrolní orgán z nich vycházel. Jinak si lze stěží vysvětlit, jakým jiným způsobem by kontrolní orgán dospěl k závěru o výši neoprávněně čerpané podpory. Soud taktéž nepřehlédl, že již v prvostupňovém rozhodnutí správní orgán poukázal na založení měsíčních výkazů do správního spisu, kdy k tomu uvedl: „*Od okamžiku zahájení správního řízení pak do správního spisu byly vloženy pouze dokumenty, se kterými je účastník řízení fakticky srozuměn (měsíční výkazy OTE a.s., které činí účastník řízení a měsíční doklady o výplatě podpory, které účastník řízení obdržel od OTE a.s.).*“

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

141. Ani soud nepochybuje o tom, že žalobkyni byl obsah měsíčních výkazů a dokladů o výši podpory důvěrně znám, když se jedná o doklady, které jí byly pravidelně doručovány ze strany OTE, a.s. Sama žalobkyně připustila, že měla možnost se seznámit s podklady ve spise, které jí byly žalovanou zpřístupněny.

O. Nesprávné právní posouzení

142. Nesprávné právní posouzení mělo podle žalobkyně spočívat v tom, že správní orgány nesprávně posoudily rozsah podnikatelského oprávnění žalobkyně k výrobě elektřiny ve FVE, resp. vliv celkového instalovaného výkonu uvedené v licenci na rozsah oprávnění k výrobě elektřiny.

143. Za účelem prokázání této skutečnosti žalobkyně navrhla provést důkaz dotazem ke společnosti OTE, a.s. ohledně toho, zda společnost Aneta - Sun s.r.o. čerpá podporu na elektřinu vyrobenou v jí provozované fotovoltaické výrobně elektřiny a zda v někdy v minulosti došlo ke krácení této podpory z důvodů vad licence udělené k jejímu provozování či z jiných důvodů.

144. S názorem žalobkyně se soud neztotožňuje. Žalobkyně se snaží relativizovat závaznost údajů uvedených v rozhodnutí o udělení licence a vyvolat dojem, že údaj o celkovém instalovaném výkonu, k němuž se váže licence, je pouze jakýmsi identifikačním údajem. Přehlíží přitom závěry právě jí odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2016, č. j. 5 As 95/2015-111, kde soud uvedl, že „*v postupu osoby zúčastněné na řízení a žalovaného, který v rozhodnutí o udělení licence vůbec pozemek p. č. 7814 neuvedl, nepochybně došlo k pochybení, nebylo-li v žádosti o udělení licence specifikováno, že provozovna se nachází jen na určité části pozemku původního p. č. 7814. Žalovaný následně při svém postupu tento nedostatek neodstranil, což se projevilo také v rozhodnutí o udělení licence. Na stranu druhou však lze s ohledem na skutečnost, že provozovna osoby zúčastněné na řízení byla na pozemku původního p. č. 7814 umístěna jen zčásti a vzhledem k poměru výměry tohoto pozemku k celkové výměře pozemků, na nichž se tato provozovna nacházela, dospět k závěru, že uvedené pochybení je poměrně marginální. **Tato chyba nemá bez dalšího vliv na ostatní parametry provozovny osoby zúčastněné na řízení (zejména jejího výkonu) a ani nijak významným způsobem nezpochybňuje její umístění.**“* (pozn. zvýraznění provedeno soudem)

145. Z uvedeného výňatku rozsudku tak vyplývá, že pro Nejvyšší správní soud je stěžejním parametrem provozovny její výkon. Jak již soud uvedl v úvodu vlastního posouzení žaloby, pouze elektrická energie ze zařízení splňujícího podmínky licence – tudíž i maximální povolený celkový instalovaný výkon zařízení – může být podporována z veřejných prostředků dle platných cenových rozhodnutí. Pokud tedy žalobkyně čerpala podporu ve formě zeleného bonusu za elektrickou energii vyrobenou ze zařízení o vyšším instalovaném výkonu, než bylo uvedeno v licenci, což nesporuje, nemůže na tuto „nadvýrobu“ čerpat podporu pro elektřinu z obnovitelných zdrojů.

146. Na tom nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že by skutečný stav FVE v době udělení licence byl jiný. Řízení o udělení licence je řízení zahajované k žádosti. Právě obsah žádosti vymezuje, o čem má správní orgán rozhodnout, a tento rozsah není oprávněn překročit. Je tak iluzorní, aby žalobkyně předpokládala, že jí licence byla udělena k vyššímu počtu panelu, resp. celkovému instalovanému výkonu, než o který požádala a který jí byl schválen udělením licence.

147. Tato námitka je tedy nedůvodná, soud proto ani nevyhověl důkaznímu návrhu žalobkyně, aby se dotázal společnosti OTE, a.s., zda společnost Aneta - Sun s.r.o. (účastník výše uvedeného řízení u NSS) čerpá podporu na elektřinu vyrobenou v jí provozované fotovoltaické výrobně elektřiny a zda v někdy v minulosti došlo ke krácení této podpory z důvodů vad licence udělené k jejímu provozování či z jiných důvodů.

VII. Závěr a náklady řízení

148. Krajský soud tedy uzavírá, že žaloba je důvodná, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány se nedostatečně zabývaly otázkou zavinění ve vztahu k jednotnému záměru, který je nezbytným

předpokladem pokračování v přestupku. Z těchto důvodů soud zrušil celé napadené rozhodnutí, neboť na výroky o vině navazují další výroky napadeného rozhodnutí, zejména výrok o trestu.

149. Bude tedy úkolem žalované, aby doplnila dokazování stran jednotného záměru žalobkyně k porušení zákona o cenách a získání nepřiměřeného majetkového prospěchu. Podle výsledků dokazování si poté posoudí otázku prekluze. Výsledek dokazování jednotného záměru pak zohlední i při ukládání sankce, a to v souladu s absorpční zásadou. Stejně tak se žalovaná bude při stanovení trestu dále zabývat majetkovými poměry žalobkyně, správně určí nepřiměřený majetkový prospěch.

150. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně představují:

a) zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč;

b) zaplacený soudní poplatek za přiznání odkladného účinku žaloby ve výši 1 000 Kč;

c) odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění do 31. 12. 2024 ve výši 3 100 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 vyhlášky;

d) odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění od 1. 1. 2025 ve výši 4 620 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 vyhlášky;

e) a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s.

Celkem tedy 18 363 Kč. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobkyni prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejích práv. Soud proto k jejich zaplacení zavázal žalovanou, a to k rukám zástupce žalobkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 6. listopadu 2025

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.